

Pengepørgsmaal i og for sig ganske ubetydeligt. Efter Udvalgets Forslag vil Island i første Menneskealder faae et Tilskud af 1,035,000 Rd. Efter Undringsforlaget vil det i Løbet af de samme 30 Aar — jeg taler naturligvis ikke om, hvad det vilde blive med Renter og Rentes Rente — udgjøre 1,327,500 Rd., og dette Forslag gaaer altsaa ud paa et Tillæg af 292,500 Rd., eller med et rundt Tal 300,000 Rd. Jeg troer ikke, at et saadant Tillæg kan motiveres. Det er ganske rigtigt, at man med Hensyn til Spørgsmaalet om Islands Fremtid, og hvad det i den vil behøve, selv om man havde den fulde Kundskab til alle de nu foreliggende Details, ikke kunde komme til nogen egentlig Aar Beregning. Beløbet er imidlertid dog ikke taget paa Maa og Faa; det er vor Overbeviisning, saaledes som det ogsaa er blevet fuldstændigt anerkjendt af den ærede Justitsminister, at der med vil Islands nuværende Behov efter den hidtilværende Tingenes Ordning findes runde- ligt at være fyldestgjort; og selv om man ind- lader sig paa disse Fremtidsberegninger, som den ærede Justitsminister, anstillede, kommer man dog kun til 40,000 Rd., og Tilskudet vil i de første 10 Aar være 45,000 Rd., efter hvilken Tid det lidt efter lidt vil gaae nedad. Spørgsmaalet er altsaa kun, om vi foruden de 5000 Rd., som der endda er at løbe paa, kunne føle os faldede til at udnytte Is- lænderne saaledes, at der kan tilveiebringes For- bedringer i deres Forhold, som de kunne ønske, og som Ingen kan ønske dem mere end jeg. Den ærede Justitsminister sagde, at der i mange Henseender ikke var gjort Fyldest for Is- lændernes Behov efter den samme Maale- stik, som der er skeet gennem forskjellige Ind- retninger og Institutioner her i Landet, men her kan Broderkærligheden dog ikke godt over- see den Forskjel, at de Forbedringer, vi have indført, ere indførte for vor egen Reg- ning, og dette kan man dog ikke godt lade være at opstille ligeoverfor den Fordring, der stilles til os, nemlig at Is- lænderne skulle fritages for at opfylde det, som dog er Grundlaget for det, som den ærede Ordfører for Forslagsstillerne gjentagne Gange har be- tegnet ved, at de skulle føre et selvstændigt

Liv, nemlig at man lever det for egen Reg- ning. Jeg troer altsaa, at det er fuldkommen retfærdigt, naar vi give Is- lænderne i Løbet af 10 Aar 45,000 Rd., det vil sige mindst 20,000 Rd. ud over, hvad de hidtil have faaet, eller i alt Talt 5000 Rd. ud over det, som maa ansees fornødent til de Forbedringer, som til en vis Grad maae ansees for nød- vendige; og jeg skal herved — medens jeg selv ikke skal driste mig til at give Anviisning til Besparelser for Island — minde om, at den Mand, som har været den eneste perma- nente Bestyrer for de islandske Affairer gjen- nem de værende Justitsministerier, i en Be- tænkning, som for mange Aar siden er af- givet, har givet forskjellige tydelige Bink med Hensyn til Island Deconomi; han har saa- ledes antydet, at der ikke behøvedes tre Amt- mænd paa Island, og at den hele Pensions- byrde burde forandres efter islandske Forhold, hvorefter den, naar man forudsætter — hvad der ogsaa er mit Duffe — at Islands Be- styrelse væsentlig betros Is- lændere, der da ogsaa efter deres Afgang ville vedblive at leve paa Island, maatte kunne sættes betydelig la- vere end efter den danske Pensionslov, som uden videre er overført paa Island; han an- tager, at Pensionerne, som i dette Dreiblik ere satte til 10,000 Rd., derefter ikke behøvede at sættes høiere end til 7,500 Rd. Jeg troer altsaa, at der i den nuværende Bestyrelse, som væsentlig er indrettet efter danske Begreber og danske Forhold, vil kunne foretages en heel Deel Besparelser, naar Afgjørelsen deraf finder Sted paa Island og efter islandske Forhold, men i hvert Tilfælde — og det er Hoved- sagen — naar vi sørge for, at det nuværende Regjeringsetablisement, den nuværende Over- bestyrelse uden nogen Anstrengelse fra Is- lændernes Side kan gaae i en lang Række Aar — thi det maa erkendes, at det er en lang Række Aar, hvorefter her er Tale — saa bør Is- lænderne være sig bevidste, at, ville de føre et selvstændigt Liv, ville de nyde Selvstændighedens Rettigheder, saa maae de ogsaa bære Selvstændighedens Ansvar og Byrder, og dette vil være dem lettere, naar det ikke skeer ifølge Paabud fra Kjøbenhavn, men efter Beslutning af deres eget Althing